

Iz Clevelanda in okolice

Enterprise s 83.500 tonami, vendar je Amerika opremljena bolj moderno kot Enterprise.

Amerika ima pogon na olje, dočim ga ima Enterprise na atomsko gorivo. V vojni mornarici se bije ravno sedaj najhujši boj, kakšne naj bodo bodoče letalonosilke, ali na olje ali na atomski pogon.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland 3, Ohio

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 25 Wed., Feb. 5, 1964

Na poti k združeni Evropi

Politika preteklega leta je porinila preveč malo pomembnih dogodkov v ospredje zanimanja mednarodne javnosti, da bi svet ostal pozoren na stremeljenja, ki bodo preje ali pozneje pripeljala do združene Evrope. Stremeljenja smo mogli opaziti na dveh področjih.

Kaj naj bo združena Evropa, federacija ali konfederacija? Meje med obema državnima tvorbama ne bi mogli jasno potegniti. Pogosto se pod imenom konfederacija skrivajo prave federacije kot na primer v Švici, so pa tudi slučajni, da je beseda federacija ostala v praksi prazna beseda in držav članic ni tako povezala, da bi to čutila mednarodna politika.

Vendar je ideja o združeni Evropi zastala ravno na sporu okoli federacije in konfederacije. Francija je bila stalno in dosledno samo za konfederacijo. Hotela je tako državno zvezo, ki bi v njej ne mogel nihče vplivati na francosko notranjo politiko, na drugi strani pa je hotela doseči, da vodi evropsko konfederacijo in tako postati resnično ravnopravna v moči in pomenu z Ameriko in Rusijo. Ostale države v zahodni Evropi so bile in so za pravo federacijo in ne za navadno zvezo neodvisnih držav. To stališče zagovarja najbolj uporno Nemčija.

Lani je začel prevladovati načelo federacije, De Gaulle je pa začel popuščati, posebno proti koncu leta. Čutil je namreč, da rine Francija zmeraj bolj v osamljenost. Dr. Adenauer se je umaknil, dr. Erhard pa noče biti več tako privezan na Pariz, da bi zanemaril nemške interese. Ravno zadnje tedne je pokazal nenavadno samostojnost v odnosih do De Gaulle. Nekaj se je spremenilo tudi v Ameriki. Predsednik Johnson ne misli dajati prevelik povdrek ameriški zunanji politiki. Ne bo se torej tako vneto mešal v politiko evropskih zaveznikov kot se je njegov prednik. Nemčija, Italija in Anglija bodo torej lahko odločnejše nastopale proti Parizu, ne bo več Amerika tista, ki bo svetovala obzirnost. De Gaulle je zato zadnje čase že parkrat rabil izraz federacija, ko je omenjal svojo evropsko politiko. Zavzemal se je za tesnejše sodelovanje na obrambnem, gospodarskem, kulturnem, prosvetnem in končno tudi zunanjepolitičnem polju. To so druge evropske države hitro opazile in začele zopet misliti na odločnejše korake na poti k združeni Evropi.

Prvi in najvidnejši korak so priprave za integracijo treh evropskih organizacij: Evropske gospodarske skupnosti, Evropske atomske komisije in Skupnosti za premost in jeklo. Priprave so že tako daleč napredovale, da zastopniki prizadetih držav že debatirajo o tem, kakšno vlogo naj ima evropski parlament. Do sedaj je bil to samo posvetovalen organ. Glavno besedo so imeli zunanji ministri šestih evropskih držav, ki so članice omenjenih organizacij. So to Francija, Nemčija, Italija, Belgija, Nizozemska in Luksemburg. Do sedaj je bil parlament sestavljen iz delegacij posameznih šestih držav, ki so jih izvolili parlamenti. Po novem načrtu naj bi v parlament prišli voljeni poslanci iz vseh šestih držav in ne navadni delegatje šestih parlamentov. Ideja še ni dozorela, ne bo je pa mogoče več ubiti.

Ako bo pa parlament voljen, bo hotel imeti večjo pristojnost in tako postati kontrolor federalne vlade. Nje ne bodo torej mogli sestavljati samo zunanji ministri, ki so odgovorni vsak svoji vladi in ne evropski skupnosti. Vladni člani bodo odgovorni parlamentu in ne samo posameznim lokalnim vladam.

Še najmanj spremembe bo v sestavi sedanjega vrhovnega sodišča Evropske gospodarske skupnosti. Razširilo bo samo svojo pristojnost na ostale posle federalne uprave.

Do takega idealnega stanja v združeni Evropi je seveda pot še dolga. Ne bomo je kmalu dočakali. Pot je pa že odprta. Ravno pred prazniki je na primer Evropska gospodarska skupnost izpravala različne poglede na njeno agrarno politiko. Zmagala je pri tem francoska misel, toda zgodilo se je prvič, da je moral De Gaulle svojo zmago tudi plačati. Grožnja, da bo Skupnost razbil, ni nikogar prestrašila, vsi so vedeli, da Francija tega ne more več napraviti radi lastne koristi. De Gaulle je trdil drugače, toda mu ni nihče verjel.

V dobro združeni Evropi služi tudi sedanja angleška politika. Bivši ministrski predsednik Macmillan je z vso silo hotel priti v Skupnost in naprosil Kennedyja, da ga podpre, kar je ta tudi storil. Posledica je bila samo zaostriitev odnosov med Londonom in Parizom, kajti De Gaulle je našel kost, ki jo tako rad gloda: napadal in pobijal je "anglosaksonski imperijalizem". Sedanji angleški ministrski predsednik se ne žene preveč za vstop Anglije v Evropsko skupnost, vidi namreč, da Anglija zelo dobro trguje s sedanjo Skupnostjo in noče motiti razvoja v gospodarskih stikih s političnimi manevri. Sicer jih pa Johnson ne podpira tako goreče kot jih je Kennedy. Omembe vredno je tudi stališče angleških socializmov; ti so proti pove-

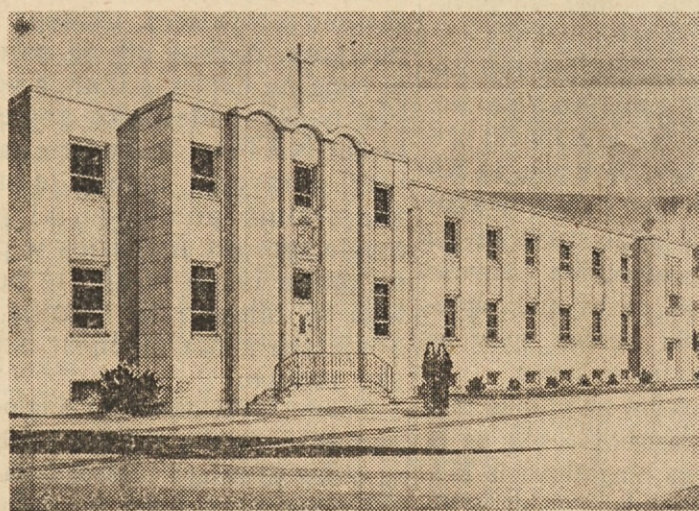
zavi Anglije z Evropo. Počemu torej debatirati o vprašanju, ki ga bodo prihodnje angleške parlamentarne volitve rešile kar mimogrede same po sebi?

Ideja o Združeni Evropi se torej ne odmika stvarnosti, ne hiti pa tudi ne vanjo. Vsekakor upajo, da bo letos dosegla vsaj male uspehe. Optimisti že napovedujejo evropski sestanek na vrhovih. De Gaulle pa njihovega optimizma še ni polil s curkom hladne vode. Drugi zopet trdijo, da bodo skušali ustvariti posebno evropsko komisijo za zunanjo politiko, ki naj bi bila predhodnica prave federalne vlade. To so morda samo misli po željah. Res pa je, da sedaj Belgija ne zahteva več, da mora priti Anglija za vsako ceno v Evropsko skupnost, in Nizozemska je omejila pogoje za svoj pristanek le na ozko sodelovanje med Evropsko skupnostjo s severno Ameriko.

V kratkem se začno gospodarska pogajanja v okviru organizacije GATT. Udeležile se jih bodo naša dežela, Anglija in Evropska gospodarska skupnost. Ako bodo pogajanja rodila tudi skromen uspeh, bo to močno podprlo idejo o Združeni Evropi. Ideja o njej torej vendarle miga!

BESEDA IZ NARODA

Župnija sv. Vida nas vabi

CLEVELAND, O. — Dom za prispevati, da bo vse poravnano.

Ena izmed svetovidskih župnijskih prireditev, ki je sedaj na vrsti, katerega naj pomaga zbrati novih sredstev za pokritje stroškov za župnijski sestrski dom in kapelo, je vsežupnijska družabna prireditev prihodnje soboto, 8. februarja, ob pol osmih zvečer v šolski dvorani. Razloga imamo dovolj, da se je župljani v kar se da veliki številu udeležimo ter tako pomagamo rešiti še hudega bremena, kot je omenjeni naš skupni dolg. Na svidenje!

France Sever

Joliet, Ill. — V mojem zadnjem pismu sem omenjal nekaj predpustne običaje in navade iz pirijskih let naših rojakov v Ameriki. O yes, naši slovenski ljudje so vedno veseli ljudje. Radi so se zabavali v vsakem času po svoje. Kar lepi so bili tisti nekdanji časi. Naj mi nihče ne zameri, če povem, da so nekdanji slovenski pionirji pred 50 in 60 leti hodili po tej ameriški zemlji in po svetu vse nekam bolj veselih obrazov, kakor hodimo danes. Od kod to, zakaj to — Bog vedi? Ali so razni kritični časi, ki so na svetu, marsikaj spremenili od tedaj do sedaj, tudi nas spremenili, to jaz ne vem povedati, a vendar tako je. Morda so te razlike nastale v časih med eno ali dvema generacijama. A razmere in razlike so take, pa naj žve koreninijo v takih ali takih razlagah in vzrokih. Velikokrat sem že premišljeval, kako bi se dalo to izgledati, pa imam kaj malo sreče pri tem in se moram zadovoljiti le z nekim odgovorom na to, ki mi ga premišljevanje o tem da in to je: Kaj bi se zalostil o tem, čas bo to izgledil vse... Dobro, pa naj bo tako, če ne znamo najti drugega vzroka, ne eni ne drugi. Odličnega spričevala pa nam to ne daje, ne enim ne drugim. Neka srednja pot je več ali manj pri vsaki zadevi, le najti jo je treba znati, pa se privozi na skupno cesto "Toll-way", po-

kateri se lepše vozi in hitreje. Morda se komu zdi, da je colnina (toll) na cesti, ki vodi k skupnosti, na ta način malo draga — a kaj to, potrpežljivost mora biti vedno višja od vsega, pa gre in na novo gladko cesto se privozi in potem se vozi, kakor se je vozil nekoč sv. Ilija proti nebesom. In potem se zjasni nebo, na njem se pojavijo svetle zvezde, po jutranji zarji pride sonce na nebo in novo veselejše in srečnejše življenje zaživi in kliče naprej. Sanje, poročate. Morda, ampak brez veselja sanj ni nič vselega na svetu! Kdor gleda samo v črno, ne vidi dosti svetlega — gori proti soncu in zvezdam je treba obrniti pogled, tam domuje svetloba in veselost. In pri teh mislih (pa jih imenujete sanje ali kar žve hočete), slišim neki šepet, ki pravi: Poskusite, morda bo pa šlo, kar doslej ni šlo. Za noben poskus ni prepozno! Dal Bog, da bi ne bil edini, ki še tako mislim in upam v to!

* Z VRHOV VESELIH UPANJ stopimo doli v realnost sedanjih časov in sveta. Prvi pogledi nam povedo, da svet in ljudje na njem so se v marsičem res spremenili. Sploh vsak rod se nekoliko spremeni. Temu pravijo, da življenje koraka naprej in da novosti in spremembe se mu pridružujejo. Čas in okoliščine res dokazujejo, da je nekaj takega. Čas, okoliščine in razmere se res hitro spreminjajo, posebno v primeri z ljudmi. Slednji, to je ljudje sami, se pa spreminjajo kaj počasi. V nekkih ozirih da, da se oblačimo po novem, da svoje lase "frklamo" po novi modi, da uporabljamo nove fraze za to in ono in še marsikaj drugega. V drugih ozirih, posebno v ozirih bičnosti in zavidevanju, pa še vedno hodimo v starih hlačah, če tako hočete. Ne znamo odpu-

ščati, ne znamo biti dobrodelni, ne znamo deliti koščka kruha z bližnjim, ki ga je mogoče bolj potreben kakor mi. V tem oziru se ljudje spreminjamo še zelo zelo po polzevo, če ni že polzeva hitrosti dosti hitrejša od naše hitrosti v tem oziru. Taki smo, dobro in na mestu bi bilo, da bi se ogledovali vsak dan od zore do večera. Morda bi tako ogledovanje nas samih na sebe kaj pomagalo?

* KER SMO OTROCI ČASOV IN RAZMER, zato je menda marsikaj med nami tako, kakor je. Kamor koli prideš, vse toži, kako ljudje drug drugega izkoriščajo v vseh raznih slučajih. Izkoriščajo te v časih veselja, v časih žalosti in sploh ob vsakem času in v vsakem slučaju. V soboto, dan po sv. Antonu, smo sedeli v veseli družbi pri prijatelju Juretu. On in njegova blaga boljša polovica Barba nikoli ne pozabita sv. Antona, ki je moj patron. Vsako leto sem povabljen na ta dan, ali blizu tega. Letos je bil sv. Anton na petek, pa je dejala Barba, da ob petkih se ne sme kaj mesnatega za pod zob pripraviti, zato sta me povabila v soboto, naslednji dan. In ob dobrem drugem prigrizku in ob dobri domači špehovki res spada še dobra vinska kapljica. Jure in Barba sta v teh ozirih nekakaj preizkušena "inženirja", kaj spada skupaj za take slučaje in prilike. In prav tu moram poudariti, ko bi se znali ljudje po svetu vseh raznih narodnosti ravnati le malo takole, kakor se znata moj dobri prijatelj Jure in njegova blaga boljša polovica Barba, bi bilo kaj malo sitnosti in težav na svetu. In baš na tem sestanku je bil tudi naš znanec Nick, s Center Street. Ta je prinesel od nekdaj, kakor je povedal z obiska znanca na Summit Street, en izvod lista čistočasne Prosvete. Pokazal je nam, kaj piše v dopisu v listu neki Tone Garden, nekje iz Michigana, o pogrebi, in kako ljudi skubijo z visokimi računi za pogrebe razni pogrebni zavodi. Zadeva me je zanimala, da sem malo pogledal, kaj piše o tem. Dopisnik T.G. je, kar se tiče izkoriščanja, kar v pravem. Pogrebi v sedanjih časih so res zelo slani. Pretirano slani. Težko je o tem govoriti, še bolj težko kaj zapisati. Zamere nastanejo na desni in levi. In ljudje kaj radi pod nos podirajo: kaj pa tebe ali koga to briga, kakšne pogrebe ima kdo? Priznam, vsak ima svobodo in pravico, da zase ali koga drugega naroči, kar hoče in želi. In vsak tak mi naj oprost, ter zraven se poudarim, teh in takih nimam v mislih. Vsak po svoje, kakor hoče. Ampak v mislih imam tiste, ki se po pogrebi jezijo in tožijo, kako so jim "osolili" račune za pogrebe in za to in ono v zvezi z njimi. Taki bi se morali izmudovati. Pa tudi vsi drugi, ki o tem slišijo. Če smo navajeni in vemo, kako "velikodušni" so nekateri židovski trgovci, s katerimi je treba zelo trmasto "glihati", da se pride z njimi v kupčijah do neke prave cene, potem moramo biti taki tudi pri drugih zadevah. Vsak mora znati zase gospodariti. Če drugi zate gospodarijo in računajo, vedno drugi ta dolgi konec dobijo — ti pa ta kratkega. Svinčnik v roke, pa računaj, pa na več metih povprašaj glede cen in boš na jasnem, kdo ti hoče bolj slano računati za take postrežbe.

Nick je dokazoval, da so pogrebi predragi. Potem je pa k temu omenil en slučaj, ki smo se mu smejali. Pripovedoval je nam, kako ljudje pričakujejo od človeka nekaj ob njegovem rojstvu, veliko potem v njegovem življenju in za "likof" pa tudi tedaj, ko umre. Spominjam se, je dejal, ko so se otroci rodili v starem kraju in so jih nosili v Metliko krstit. Če niso botri krenili v oštarijo in krst primerno proslavili in zalili, se birti jezili, in zopet, ko je kdo umrl in so ga lepo izročili

materi-zemlji v naročje, če niso sorodniki in pogrebci po pogrebu v oštariji zaključili tak dogodek, tudi ni bilo prav. Od vsakega slučaja so pričakovali nekaj. Potem je pa dodal dogodek, ki se je zgodil po njegovem pripovedovanju "baje", če se je res zgodil, kdo ve (?) tam na Gorjancih, menda v Stoji dragi, kjer so Uskoki domovali in menda še domujejo. Imeli so starega grško-katoliškega fajmoštra. Uskoki so mu rekli "pop", in tam so opravljali službe božje v staroslovenskem jeziku. Ljudje so bili revni, svecenika so bolj skromno podpirali in le tu in tam mu je kdo kaj dal. Če je hotel živeti, je moral on in družina obdelavati njive. Pa se je zgodilo, da je v njihovi fari za vedno zatisnil oči neki premožnejši kmet, svobodnjak so rekli takim. Navadni kajzarji in mali posestniki so morali hoditi tiste čase še tlako delat grajščakom. Svobodnjaki so bili pa prosti tlake. In taki premožnejši so ob takih slučajih za razne postrežbe, take in take, kaj več odrinili. Ampak le redki so bili taki slučaji. Posebno še v tisti vasi tiste čase. Takole na dolgo je napravil uvod k tistemu slučaju Nick. Bara je postala že nestrpna in je dejala: "Kaj boš po ovinkih pripovedoval, povej, kaj je bilo!"

Nick jo je malo svetlo pogledal in odvrnil: "Počakaj malo, Bara, bogme boš kmalu slišala, kako je bilo." "Ko so pripeljali tistega bogatega kmeta v cerkev," je nadaljeval Nick, "in so postavili blizu obhajilne mize krsto, je prišel pred oltar stari fajmošter z brado in zapel: "Fala Bogu — danes imamo enega bogatega, dal nam Bog jutri opet takega!"

Bara, Jure in jaz smo se Nicku smejali, ki je omenjeni dogodek potegnil izpod svoje pazduhe in Bara ga je vprašala: "Pa kaj si hotel s tem dokazati in povedati?"

"Kaj? To, da bogate vsak rajše pokoplje, kakor pa kake berače. Tako tudi s pogrebni zavodi, kjer je kaj in kaže, ga pokopljejo kakor cesarja, kjer pa ni nič — tam pa pravijo, ena, dve, tri... nam se mudi... komur ne, naj tukaj stoji."

Tako smo vsak po svoje obdelavali razne pogrebniške postrežbe. Po mojem dobi vsak, kar naroči. Kdor naroči več, kakor zmore njegov žep, je to njegov problem. O tem pa je treba misliti prej, ne potem, ko pride račun.

Danes o tem, drugič pa kaj o čem drugem. Vse čitatelje lepo pozdravlja

Tone s hriba.

Zlata poroka pri Sv. Lovrencu

Cleveland, O. — V nedeljo, 9. februarja, bo poteklo 50 let, odkar sta mlad Slovenec in Slovenka sklenila v cerkvi sv. Lovrenca sv. zakon. To sta bila Louis in Mary Hocevar z 9813 Way Ave.

Zlati ženin je doma iz vasi Grmovlje, fara Skocjan na Dolenjskem. V Ameriko je prišel leta 1910 in se naselil v Clevelandu v predelu Newburga, kjer živi še danes.

Louis je dobil delo v U.S. Wire Co., kjer je delal vse do leta 1959, ko je stopil v pokoj.

Zlata nevesta je doma iz vasi Družice, fara Skocjan na Dolenjskem. Leta 1913 je prišla k sorodnikom v Youngstown, Pa. Istega leta za božič je prišla v Cleveland obiskat svoje znanke. Z Louisom sta bila oba iz ena fare, zato ni čudno, da se je med njima vnela ljubezen in ju je 9. februarja 1914 popeljala pred oltar. Father Lauric ju je zvenosil v Metliko krstit. Če niso botri krenili v oštarijo in krst primerno proslavili in zalili, se birti jezili, in zopet, ko je kdo umrl in so ga lepo izročili

rodilo osem otrok. Naša zlatoporočnica sta imela v svojem skupnem življenju poleg lepih in dobrih časov tudi slabe. Pa komu ni dano piti kelih trpljenja? Hčerka Angela jima je umrla v starosti 16 let po dolgi bolezni. En sin jima je umrl, ko je bil star tri leta. Šest otrok pa je še živih. Stiri hčerke so poročene. Ko pridejo z družinami domov k staršem, je nič koliko veselja.

Zlatoporočnica Louis in Mary Hocevar sta med nami priljubljena in spoštovana. Sta zvesta naročnika Ameriške Domovine in Ave Marije.

Sorodniki, prijatelji in znanci jima k zlatemu jubileju iskreno čestitajo z željo, da bi dočakala tudi biserno poroko.

Zlatoporočna slavnost bo to nedeljo v cerkvi sv. Lovrenca s v. mašo ob 11.30 dopoldne. Po sv. maši bo slavnostno kosilo na domu slavljenčev.

Še na mnoga leta!

Jakob Resnik

Predpustna veselica na Osmi v New Yorku

NEW YORK, N.Y. — Vse farane, pa tudi druge slovenske rojake in rojakinje v mestu in okolici vabimo na predpustno veselico v soboto, 8. februarja, v cerkveno dvorano sv. Cirila na Osmo. Na razpolago bo vsega, kar je ob takih priložnostih v navadi. Jerry Koprivšek bo skrbel za veselo in poskočno godbo.

Prepričani smo, da bo J. Koprivšek poskrbel za veselje, kot je to storil tedaj, ko je prišel v Brooklynsko gostilno znani Slovenski oktet. Upamo, da bomo pri tem slišali tudi kako lepo slovensko pesem.

Lepa priložnost za dobro in pošteno zabavo je za vse! Dvorku smeja, ki je omenjeni dogodek potegnil izpod svoje pazduhe in Bara ga je vprašala: "Pa kaj si hotel s tem dokazati in povedati?"

Na svidenje v soboto, 8. februarja, zvečer na Osmi!

P. Richard Rogan

"Veselje v družini"

Tak je naslov zadnjih dveh salezijanskih knjižic. Napisal ju je dr. Janez Jenko, SDB., župnik v Cerknici na Notranjskem. Pravzaprav je to le eno delo, a je izšlo v dveh zvezkih iz tehničnih razlogov.

Začenja s Cankarjem: "O domovina, ko te je Bog ustvaril, te je blagoslovil z obema rokama in rekel: "Tod bodo živeli veseli ljudje!", hoteč s tem reči, da pripadamo vselemu narodu. Pa tudi veseli veri, saj je veselje prva beseda krščanstva: "Oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo." Po poglavju o potrebi veselja ter o razliki med pravim in napačnim veseljem ter po ugotovitvi, da "ni dobro človeku samemu biti", govori o zakonu in o družini kot viru veselja. Podrobno opisuje družinske dogodke in praznike, ki, če jih zna družina prav obhajati, so ji vir nepopisne sreče.

Pisatelj sicer na koncu navaja nekaj slovstva, ki ga je uporabljal, a iz vsega pisanja se vidi, da je največ črpal iz svoje dolgoletne dušnopastirskekušnje. Ta osebnost spoznanja in doživljanja delajo knjižici posebno topli in prepričljivi.

Knjižici sta vredni, da si ju nabavi vsaka slovenska družina, pa tudi vsak fant in dekle, ki misli na poroko. Bosta jim kaizpot do resničnega družinskega veselja in sreče. Vsaka stanje 20 centov. Dobite ju po slovenskih župnijah tukaj in v Kanadi, po pošti pa pri

Rev. dr. Franc Blatnik, SDB, 202 Union Ave. Patterson, N.J. - 07502.

— Vsako leto umrje zaradi nesreče doma 27,000 ljudi v Združenih državah, dvakrat toliko kot pri delu.

Novo življenje

Povest. — Spisal dr. Fr. Detela.

"Albin, Albin, saj veš, koliko hoče imeti dote. In kako hitro bo vse poglaval in potem padlegoval naju! Tonček bi jo vzel za polovico in še šteti bi ne bilo treba takoj, ker je delaven in varčen; še očeta in mater bo vzel k sebi."

"A kaj poreče Albin?"

"Kar hoče. Lenčika itak ne mara zanj in jaz ne prodajam svoje sestre."

"Torej bi bilo treba Tončku nekoliko bolje postreči."

"Čemu? Kdor je zaljubljen, ni nikoli lačen, in človek mora tožiti in tarnati, sicer mislijo ljudje, da se mu dobro godi. Denar kažejo samo otroci in norci."

Velik hleb črnega kruha je postavil na mizo gospodar in pehar starih orehov gospodinja in začela sta siliti gosta, naj pokusi.

"No, Lenčika, ponudi Tončku!" začela se je šaliti Ema.

"Tebe bo bolj poslušal. O važnejših stvarih sta se gotovo že pomenila."

Tončku pa se ni ljubilo razgovarjati se z zoparno žensko; krčilo se mu je srce, ko je gledal toliko izpremembo.

"Tonček, vzemi no," silil je Stanko, "jaz sem že deset orehov strl. Niso še slabi in k sorzičenemu kruhu se prav podajo. A dragi so letos, dragi. Tebi se je pa gotovo dobro godilo po svetu. Koliko si si že prihranil?"

"Toliko, da začnem lahko na svoje."

"Torej ti nič drugega ne manjka nego pridne gospodinjice; in to ti bo tudi Bog dal."

Nastala je mučna tišina. Tonček je zrl predse in sedaj pa sedaj pogledal sočutno Lenčiko, ki je sedela sklonjena na zdihovala in Stanko strl sedaj pa sedaj kak zaltav oreh in prirezal si kruha.

"Greš malo z menoj pogledat po hlevih?" reče naposled gospodar in odpelje Tončka in Lenčiko. "Orehe pa spravi, Ema!" se obrne še nazaj.

"Spravi, spravi, hitro spravi!" razburjal se je Vrbani, "da ti ne bom jaz pojedel katerega ali pa mati, ki nima več zob. Sramota je za našo hišo, da tako sprejemata prijatelja. Vsak berač bi mu bil bolj postregel. Oh, ljuba Mamka božja, kam smo prišli!"

"Če nimate zob," rogala se je Ema, "jezik imate pa še. Toda glejte, da Vas ne zaduši kašelj. Kdo nama bo potem za pokoro! Kdo pa sramoti našo hišo nego vidva s tistimi večnimi tožbami, ko vama nič sile ni!"

Ema se je obrnila, stara sta ostala sama in solze so se ji zih od žalosti, da ju tako kaznoval svoje imetje Tončku, ki je spoznal, kako prav je gošičem boljše godi nego ljudem. Tako rejene živine, tako snažnih hlevov, tako lepo obdelanega polja ni bilo videti daleč okrog.

"A delati je treba, dragi moj," je dejal gospodar, "od zore do mraka in gledati na del, kakšno sem prevzel, potem bi se ti čudil!"

"Stanko, ti tako govoriš," zavrnila ga je sestra, "kakor da bi bila poprej praproti, rada po njivah; toda Tonček ve, da je bilo naše polje vedno lepo in naš oče dober gospodar."

"Kdor ni skušal, ta ne ve," je dejal Stanko in pogledal po cesti dol, odkoder je ropo-

tal lep voziček. "Albin se pe-lje," pomenljivo je pogledal Tončka, "snubec naše Lenčike."

"Sedaj imaš torej dva, Lenčika," nasmehnil se je Tonček; a šala mu ni šla od srca in čez vse neljub mu je bil Albinov prihod.

"Kdo pa je drugi?" je vprašala nagajivo Lenčika in pogledala ga po strani.

"Jaz, če ti je prav," dejal je Tonček.

"In ti imaš starejše pravice," pritrdil je gospodar in hitel na dvorišče, kjer je lezel z voza Albin in klical:

"Stanko, Ema, Lenčika, kje ste? Ali ste zmzrnili?" Stari Vrbani je prišel na prag. "Ali ste še živi, Vrbani?" ga je pozdravljaj. "Vi boste Matuzalema prekosili. Stanko, izpregati ni treba, ker se ne bom dolgo mudil. Malo sena mu daj. Mi pa pojdemo v sobo!" Izvlekel je iz sena šefan vina.

"Ali veš, kdo je pri nas?" vprašal ga je Stanko. Albin je zmignil z rameni. "Saj vem, da ne uganem. Tonček, Amerikanec, ki smo ž njim skupaj hodili v šolo. Mislim, da ostane v šmarjeti. Kovač je in živinozdravnik."

"O, ga že poznam. Prvi kvedrasti nastop je imel davi pri nas." Vstopila sta od spodnje strani Lenčika in Tonček in nasproti sta si stala dva snubca.

"Mislim, da se midva že poznavata," govoril je Albin in vihal si plave brke po tolstem obrazu navzgor.

"Morebiti še iz otročjih let," dejal je Tonček in zrl mu v oči.

"Takorekoč sošolca," dejal je Albin in mu podal od zgoraj dol roko.

Ema je bila pogrnila mizo, razstavila kozarce in natočila vina, ki ga je bil pripeljal Albin.

"Na zdravje naših ljubih gostov!" dejal je Stanko in trčili so; a razgovora tudi pijača ni razvnela. Albin je čutil izpremembo razmer in Tončku je presedal tekme tem bolj, ker ga že od nekdaj ni rad videl. Ostavil je družbo in šel k očetu pod oreh, kmalu za njim Lenčika. Stanko je zakašljal, ker ni vedel, kako bi pojasnil novi položaj, in Ema je gladila v zadregi prt.

"Kaj sta umolknila?" je dejal Albin, "in kaj kašljaš ti kakor konj, ki je pero požrl! Povejta, kar imata! Saj vem, kaj hočeta reči. Lenčika se moža s Tončkom. Kaj ne? Ali mislita, da bom skočil v vodo zaradi tega?"

"Albin, ti govoriš pametno," pohvalil ga je Stanko. "Saj veš, kako je: stara ljubezen."

"Lenčika je tudi prekmetska za tebe," dejala je sestra. "V nobeno družbo je ti ne bi mogel peljati. In tudi, če bi ne bilo Tončka, ne vem, če bi te vzela; ti si že preveč izkusil."

"Tiho bodi, Ema!" mahnil je Albin z roko in začel si brisati čipalnik. "Pustimo otročarije in pomenimo se kaj pametnega. Stanko, kako je s tvojo kaso? Ali imaš kaj gotovine?"

"Kako, ljuba duša! Saj veš, da požro vse davki in posli."

"Stanko, ti si zgrešil sled. Jaz ne prosim za se, ampak prihajam v imenu posojilnice, ker smo precej na suhem. Jer-man prosi par sto kron, in sava-je ta: Če jih dobi, bo plačeval obresti ali pa ne. Če jih ne plača, ga bomo zagnali in kos ob tvojem posestvu bo kakor nalašč za tebe."

illuminating Company bo poskrbela za napeljavajo

Cleveland, O. — The Cleveland Electric Illuminating Company je pripravljena tekmo meseca februarja brezplačno oskrbeti električno napeljavo vsem svojim odjemalcem, ki bi ta mesec kupili nov električni sušilnik perila. Prav tako velja za ta mesec tudi "jamstvo zadovoljstva".

Če kdo kupi električni sušilnik, pa po 30 dneh njegove uporabe z njim ni zadovoljen, bo Illuminating Company poskrbela, da ga bodo odpeljali in lastniku vrnili kupnino zanj.

Ponudba Illuminating Company velja seveda le za tiste lastnike hiš in stanovalce v njih, ki imajo elektriko te družbe.

Senatorji se bodo hudo zanimali za delo USIA

WASHINGTON, D.C. — USIA je naša največja federalna obveščevalna agencija, ki nabira poročila po vsem svetu in jih večkrat tudi tako rešeta in izrablja, da se nanjo jezijo vsi časniki. Pod dosedanjim ravnateljem Murrowom je imela mir pred javnostjo, pod novim direktorjem in črnim diplomatom Rowanom ga najbrž ne bo. To je deloma zakrivila naša administracija sama.

Najprvo je javnost zvedela že naprej za poročilo posebne preiskovalne komisije, ki jo sestavljajo ugledni Amerikanci, ki rijo v federalni službi. Komisija nič ne pohvali dela USIA, predlaga dolgo vrsto reform. S tem je samo hotela povdariti, da sedanje delo USIA ni ravno na višku. Poročilo bo dalo republikancem dosti gradiva za napade na administracijo.

Da bo nerodnost še večja: novega direktorja Rowana mora potrditi pristojen senatni odbor, ki ga bo po stari navadi najprej zasliševal, kako misli opravljati svoj posel. Rowan je iz neuprednosti šel najprej na televizijo in tam razvijal svoj delovni program. To mu vsi senatorji, ki so člani odbora, zametajo. Bo velik revež, ko se bo stiskal pod težo vprašanj iz senatorskih ust.

Teh in podobnih predpisov ni nihče razveljavil, in sicer delno iz pozabljenosti, pa tudi zato, ker bi ta ali oni, na pogled nemišelnih zakon lahko morda še prav prišel. Neki študent prava iz Kentuckija je objavil v študentskem listu članek, v katerem je smiselni zakon lahko predpisal. Ugotovil je med drugim, da še velja zakon, po katerem mora pastir paziti na krave, ki se pasejo pred kentuckyjskim parlamentom. Članek se je zaključil z opisom starega določila, da mora rektor kentuckyjske univerze redno predavati o vzorih in napotkih za življenje. Študent je v listu vprašal rektorja: "Kako bi bilo, če bi upošte-

Pestra zbirka čudnih zakonov

Odbor washingtonskih meščanov, ki so proučevali gostinske predpise v glavnem mestu ZDA, je ugotovil, da noben tujec ne more doumeti smisla in pomena določb, ki se nanašajo na točenje alkoholnih pijač. Res je težko razumeti, zakaj odnesejo ob sobotah zvečer četrte ure pred osmo z gostilniških miz vse alkoholne pijače, pa čeprav je natakak komaj nekaj hipov prej prinesel gostu steklenico ali kozarec. Prav tako ni razumljivo, zakaj sme gost stoje popiti whisky s sodo le v primeru, če potem naroči večerjo, pivo pa dobi le tisti, ki sede za mizo, ne da bi nameraval naročiti prigrizek. Domačini ne znajo utemeljiti teh določil, veda pa, da jih je silno težko spreminiti. Sicer pa je v Združenih državah Amerike cela vrsta nenavadnih zakonov in predpisov.

Predsednik železniške družbe "Pennsylvania" se je od srca nasmehal, ko je prejel od newjerseyskih oblasti uradno pismo, da je že skrajni čas, da neha voziti tovorni vlaki skozi to državo — ob nedeljah. Smeh ga je minil, ko so strokovnjaki pravnega zakona izbrskali zakon, ki v tej državi prepoveduje prenašanje in prevažanje tovorov ob nedeljah in praznikih. V veljavi — vsaj prekalni ga ni še nihče — je cela vrsta "modrih zakonov", ki so nekoč jamčili za nedeljski mir in urejali točenje alkoholnih pijač.

Težko je ugotoviti, zakaj je v Alabami in v še nekaterih drugih federalnih državah prepovedano posipati železniške tire s soljo in zakaj ne sme noben državljan stopiti v javno prevozno sredstvo v obdobju štirih ur potem, ko je jedel česen. Posebi je treba v preteklost: farmarji so posipali železniško progo, da je sol privabila krave, ki jih je potem povelil vlak. Za vsako kravo je železnica plačala odškodnino, razen tega pa je živinorejec obdržal tudi meso. Predpis o česnu je iz časov, ko je bilo na Divjem zahodu premalo zdravnikov in so ljudje kar naprej jedli česen, ki naj bi jih varoval bolezni.

Teh in podobnih predpisov ni nihče razveljavil, in sicer delno iz pozabljenosti, pa tudi zato, ker bi ta ali oni, na pogled nemišelnih zakon lahko morda še prav prišel. Neki študent prava iz Kentuckija je objavil v študentskem listu članek, v katerem je smiselni zakon lahko predpisal. Ugotovil je med drugim, da še velja zakon, po katerem mora pastir paziti na krave, ki se pasejo pred kentuckyjskim parlamentom. Članek se je zaključil z opisom starega določila, da mora rektor kentuckyjske univerze redno predavati o vzorih in napotkih za življenje. Študent je v listu vprašal rektorja: "Kako bi bilo, če bi upošte-

vali in izvajali ta predpis?" Rektor se ni pomišljal: določil je, da mora tisti študent vsako nedeljo predavati o strpnosti in skromnosti kot dveh izmed njih človeških vrlin.

V državi Illinois je prepovedano pomeriti več kot šest ženskih oblek ali moških plaščev, če ni kupec še nič izbral. V Marylandu so pred desetimi leti ukinili zakon, po katerem so prešli na javnem prostoru do ločeno število udarcev s palico tisti možje, ki so pretepali svoje žene. Tamkajšnji šaljivci pravijo, da je bil stari zakon boljši od sedanjega, ki določa za enak prekršek visoko globo ali zaporno kazen.

Konferenca ZN za trgovino in razvoj bo spomladi v Ženevi

ŽENEVA, Šv. — Gospodarsko zaostale države in na njihovo pobudo tudi Rusija, so že par let silile v Združene narode, naj skličejo posebno mednarodno konferenco za "trgovino in razvoj". Imajo pri tem skri-ven namen, da bo se iz te konference rodila nova mednarodna organizacija, ki bi zaostalim državam pomagala do ugodnih trgovskih pogodb in seveda tudi do podpor in kreditov.

V Evropi in naši deželi ni za konferenco nobenega navdušenja. Ker pa imata Afrika in Azija večino v ZN, so ti sklenili, da skličejo tako konferenco v Ženevi. Trajala bo od 13. marca do 15. junija. ZN so imenovali poseben pripravljalni odbor, ki naj skrbi, da bo konferenca potekala po programu.

Slučajno se bo 4. maja začela tudi carinska konferenca organizacije GATT. Tako bodo v Ženevi imeli kar dve konferenci, ki bosta vplivali druga na drugo. Gospodarski izvedenci mislijo, da bo samo konferenca GATT rodila praktičen uspeh.

Vojno letalstvo se bojuje proti albatrosom!

MIDWAY, Tihi ocean. — Nobeno letališče se ne veseli ptičev, posebno takrat, ako so veliki in imajo široke perutnice. Včasih jih mora preganjati s silo. Na otočju Midway mora albatrose naravnost uničevati. Albatrosi hodijo namreč radi gnezdit na to otočje in jih je radi tega zmeraj dosti v neposredni bližini vojaškega in civilnega letališča. Cenijo, da jih je tam okoli 150.000 in da se zmeraj bolj množijo. Za letala so postali velika nevarnost. Ne povzročajo ravno letalskih katastrof, toda lahko poškodujejo letala ravno takrat, ko se dvigajo z letališč v zrak. Mnogo letal se je moralo že vrniti, ker so pilotje pravčasno opazili poškodbe.

Uprava letališč bo sedaj za-

čela albatrose sistematično uničevati, dokler ne zniža njihovo število na nekaj tisoč. Da je tak postopek potreben, se vidi iz letalskega prometa. Vsako poldru- go uro prileti po eno letalo, drugo pa obenem odleti.

Ženske dobijo delo

Gospodinja
Iščemo gospodinjino za 3 odrasle, lahko ostane ali ne. Kličite GL 1-8427. (x)

Iščemo natakario
Natakario dobi delo v slovenski okolici. Mora govoriti angleško. Skušnja zaželjena. Kličite HE 1-0965, po 6. uri zvečer pa EN 1-9166. (x)

MALI OGLASI

V najem
Na 5810 St. Clair Ave. 5 čiste sobe, zgoraj, kopalnica, nov furnez, odraslim. \$45. Vprašajte na 5806 St. Clair Ave. (26)

V najem
Šest-sobno stanovanje, zgoraj, spredaj. Vse stanovanjske ugodnosti, tri spalnice, na 1114 E. 64 St. Tel. EN 1-2646. —(26)

Soba se odda
Oddamo sobo Slovenki, ki dela ali ki je na penzionu, na 1570 E. 248 St. Kličite RE 1-1791. (25)

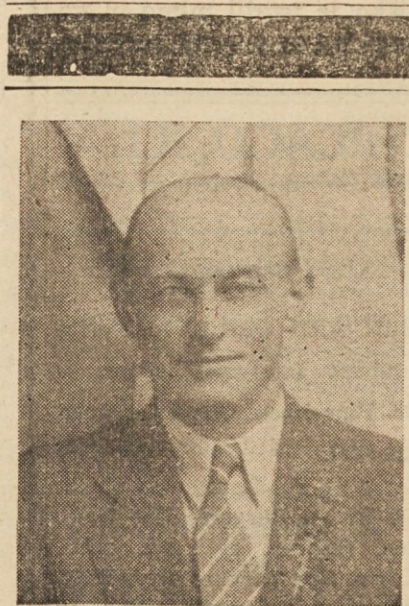
Naprodaj
Dvodružinska hiša je naprodaj na E. 52 St., 3 garaže. Kličite 943-2547. (28)

Stanovanje oddamo
Štiri sobe, kurjava in topla voda. Kličite po 6. uri zvečer HE 1-1108. (3,5,7 feb)

V najem
Oddamo 4 sobe Okoli E. 71 St. in Bliss Ave., na novo dekorirane, plinski furnez. Prednost imajo odrasli. Kličite IV 6-1977 po 4:30 uri. (30, 31 jan. 5,6,7 feb)

V najem
5 lepih sob se odda v najem poštenu družini na E. 68 St., zgoraj. Vprašajte na 1126 E. 68 St., spredaj ali zadaj ali kličite KE 1-9816. (27)

Naprodaj
Plinski krožni grelec za 6 sob in en krožni grelec za 4 sobe naprodaj. Kličite HE 1-9511. (27)

V blag spomin
OB PETI OBLETNICI ODKAR JE UMRL NAŠ LJUBLJENI SOPROG, OČE IN STARI OČE

Anton Yerman

ki je umrl 5. februarja 1959.

Luč nebeška naj Ti sije, v mislih naših si vsak čas, srce naše zate bije, Ti pri Bogu pros' za nas.

Zalujoci:

MARY YERMAN, soproga
TONY, sin
JOSEPH ANSLOVAR,
ANTHONY in DAVID YERMAN,
vnuki.

Wickliffe, O., 5. februarja 1964.

Trgovska prilika

Gostilniško kuhinjo oddamo brezplačno v našem dobremu kuharju, moškemu ali ženski. V slovenski gostilni na St. Clairju. Odličen dohodek zagotovljen. Kličite: HE 1-0965, po 6. uri zvečer pa EN 1-9166. (x)

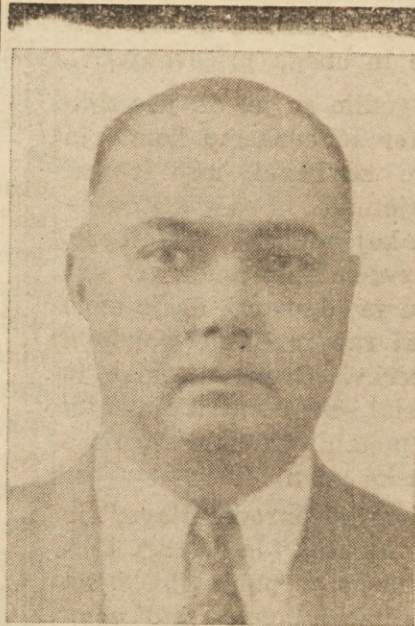
STANOVANJA V NAJEM

24350 Lake Shore
Nova moderna stanovanja z dvema spalnicama, vgrajen štedilnik, preproge, air-conditioner. Najemina \$115.

27800 Euclid Ave.
Poleg Rt. 90, nekaj minut do mesta, stanovanja z eno ali dvema spalnicama, vgrajen štedilnik, brezove omare, preproga, airconditioner. Najemina \$105 in več.

Na 797 Babbitt Rd.
enodružinska hiša za v najem. Za pojasnila kličite lastnika.

MILAN JAGER
944-6755 261-2088 (25)

V BLAG SPOMIN
NA DESETO OBLETNICO ODKAR JE UMRL NAŠ LJUBLJENI SOPROG, OČE, STARI OČE IN TAST

Franc Godlar

Od nas se je ločil dne 5. febr. 1954. Let deset je že minilo, odkar si nas zapustil Ti. Kako samotno je življenje, ker Tebe več med nami ni.

Trdna vera nas tolaži in sv. Križ nam govori, da enkrat spet se vidimo gori v nebeskem raju vsi, med angeli nad zvezdami.

Tvoji zalujoci:

ANNA — soproga
ANN COOKE — hčerka
EDWARD — zet
Vnuč in vnučinke
V stari domovini brat ALOJZ
in sestra MICI GLUHAK.
Euclid, Ohio, 5. februarja 1964.

V BLAG SPOMIN
OB PRVI OBLETNICI ODKAR JE UMRL NAŠ LJUBLJENI SOPROG, OČE, STARI OČE, BRAT IN TAST

Jože Ponikvar

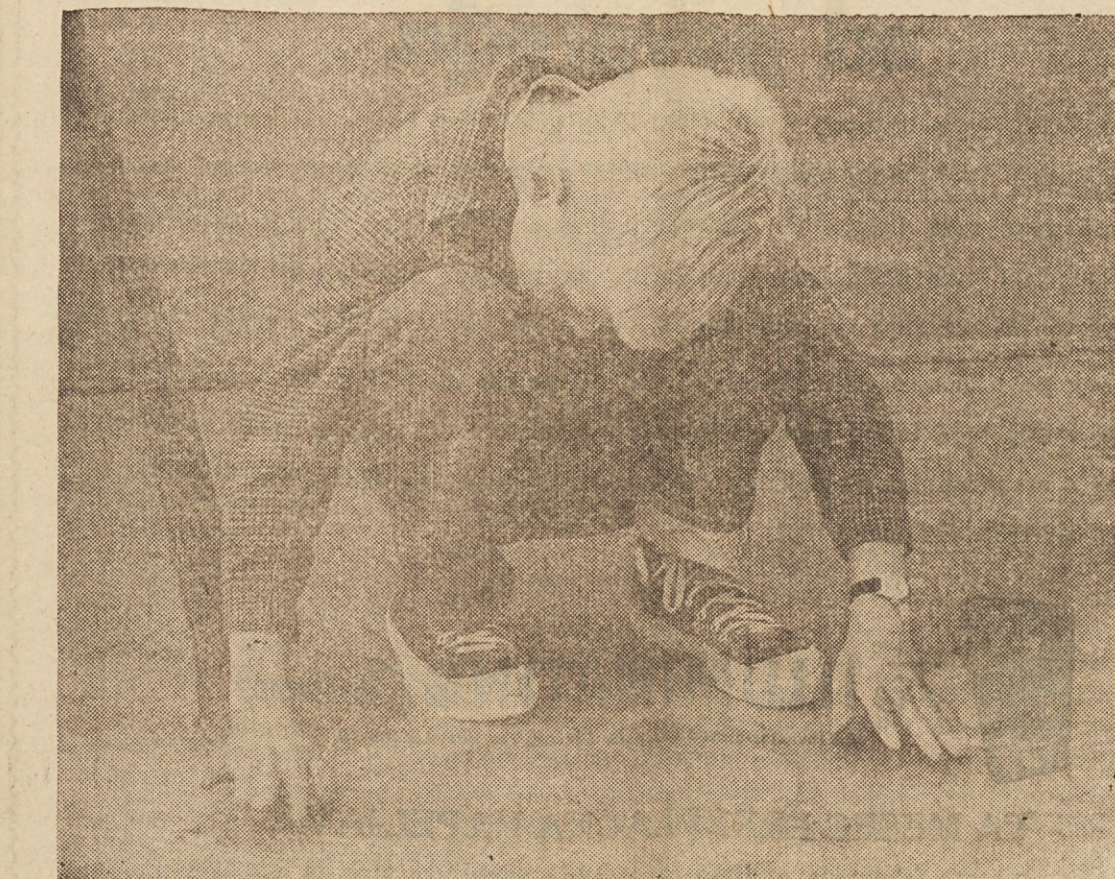
Izdihnil je svojo plemenito dušo dne 5. februarja 1963.

Luč nebeška naj Ti sije, v mislih naših si vsak čas; srce naše zate bije, Ti pri Bogu pros' za nas. Ti se ga, Gospod, usmili, ljubi Jezus, Ti mu daj rajski mir na vekomaj!

Zalujoci:

JENNIE PONIKVAR, soproga;
LUDVIK, sin;
hčeri: MRS. ANTONIJA NOSAN
in MRS. SOPHIE KRASOVIC;
snaha JOSEPHINE;
zeta JOHN in FRANK;
vnuki in pravnuki.

Cleveland, O., 5. februarja 1964.

IMA SVOJE VESELJE — Fantič na sliki, posneti v San Rafaelu, Calif., nekaj riše v blato in uživa ob svojem delu. Tudi mi smo imeli tako veselje v njegovih letih, mar ne?

HENRIK SIENKIEWICZ:

KRIZARJI

"Da, zato. Ni se hotel več boriti z njim ne z ostrim ne s topim kopjem in ga je vzljubil. Zbiško mu je tudi povedal svoje trpljenje, on pa, ki spoštuje viteško čast, je vzplamtel v veliki jezi in poslal Zbiška k svojemu bratu, velikega mu mojstru, da se pritoži pri njem. Bog mu podeli večno zveličanje, ker med njimi ni mnogo takih, ki spoštujejo pravičnost. Zbiško mi je tudi pravil, da mu je gospod de Lorr mnogo pomagal, ker ga tam zaradi njegovega odličnega rodu in njegovega bogastva visoko cenijo; v vsem je pričal za Zbiška."

"Kaj je nastalo iz one pritožbe in onega pričevanja?"

"Zgodilo se je, da je veliki mojster ščitenskem komturju strogo zaukazal, naj izpusti vse ujetnike, ki so v ščitnu, in jih takoj odpošlje v Malborg, ne izvzemši Juranda. O Jurandu je odgovoril, da je umrl zaradi ran in da je pokopan pri cerkvi. Druge ujetnike je odposlal, med njimi je bila tudi pohabljen deklica, naše Danuške pa ni bilo."

"Vem od oprode Hlave," je rekel Matko, "da je tisti Rotgier, ki ga je pobil Zbiško na dvoru kneza Januša, tudi omenil tako pohabljen deklico. Pravil je, da so jo imeli za Jurandovo hčer, a ko mu je kneginja odgovorila, da so vendar pravo Jurandovo hčer"

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

HOUSE AND LOT. 5 Rooms, oil heat. Cyclone fence. 1½ car gar. Storms, screens. Low taxes. Close to everything. By owner. \$17,000. OL 2-0412. (25)

DEERFIELD — 3 bedrms., 2 full baths. Brick Frame. Tri-level. 2 car gar. Large landscpd. lot Nr. schls., transp. By owner. Mid 20's. WI 5-4368. (26)

HOUSE FOR RENT

BENSENVILLE, TOWNHOUSE — 3 bedrms., 1½ baths, finished basement, carpeting, draperies, built-in range, \$175 per month. PO 6-3392. (26)

HOUSEHOLD HELP

COOK — Camp Timberloft, Wild Rose, Wisc. — Experienced cook for nine weeks. Prepare meals for 80 people. Modern kitchen. Wilmette Girl Scouts. AL 1-3100, Eve. call OR 5-4100 Ext. 521. (27)

HELP WANTED — FEMALE

EXPERIENCED COOK FULL TIME APPLY MRS. BLANDFORD BELMONT COMMUNITY HOSPITAL 4058 W. Melrose (26)

HELP WANTED

WE NEED REGISTERED NURSES (\$370 Per Month)

Full or part time for medical, surgical, rehabilitation, psychiatric, and children's services.

ALSO INSTRUCTORS (\$390 Per Month)

In affiliate student practical nurse program, pre-service and in-service education program. Excellent retirement and group hospitalization plans. Liberal vacation benefits. Educational opportunities. Applicants must be licensed to practice in Illinois or must qualify for license within 6 months. For personal interview contact:

PEORIA STATE HOSPITAL Personnel Officer 7107 S. Adams St., Bartonville, Ill. (28)

poznali in videli, da ni bila pohabljen, je rekel: 'Res je, a smo mislili, da jo je kako zelo izpremenilo.'

"Isto je napisal komtur velikemu mojstru: da tistega dekleta niso imeli v ječi, marveč samo pod varstvom, ko so jo odvzeli razbojnikom, ki so prisegli, da je to izpremenjena Jurandova hči."

"In veliki mojster je verjel?"

"Sam ni vedel, ali naj verjame ali ne, toda Ulrik se je še bolj razsrdil in prisilil brata, da je poslal samostanskega uradnika z Zbiškom v ščitno, kar se je tudi zgodilo. Ko so prišli v ščitno, niso več našli starega komturja, ker je odričnil na vojno z Vitoldom proti vzhodnim gradovom, marveč le podstarosto, kateremu je uradnik ukazal odpreti vse kleti in ječe. Nekdo je Zbišku povedal, da lahko od duhovnika izve zelo mnogo, ker duhovnik razume nemega krvnika. Toda krvnika je vzel stari komtur s seboj, a duhovnik je bil odpotoval v Kraljevec na neko duhovniško zborovanje... Oni se tam često shajajo in pošiljajo papežu pritožbe o križarjih, kajti tudi ubogim duhovnikom je težko pod njimi..."

"To se mi vendar čudno zdi, da niso našli Juranda!" je pripomnil Matko.

"Ker ga je stari komtur očitno že prej izpustil. Da ga je izpustil, je bila večja zloba, kakor če bi ga bili umorili. Hoteli so, da bi pred smrtjo pretrpel toliko in še več, kolikor more vzdržati človek njegovega stanu. Slep, nem in brez desne, bojte se Boga!... Ni mogel najti doma, ni mogel vprašati za pot in prositi za kruh... Mislili so, da umre kje za plotom od gladu ali pa utone v kaki vodi... Kaj so mu pustili? Nič, samo spomin, kaj je bil, in spoznanje nesreče. A je vendar muka vseh muk!... Morda je sedel kje ob cerkvi ali ob poti, a Zbiško je jezdil mimo in ga ni spoznal. Morda je tudi on

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

LAVERN AND GRILL. In Northwest suburb. Industrial section. — \$15,000. Plus stock. Contact Owner. Tel 824-9217. (25)

DRIVE IN — Burgers, Hot Dogs, Chicken, Shrimp, etc. E-Z oper., Excel. bus. Lge. parking area, Bldg. and equip. priced right. Estab. 10 yrs. Orig. owner must sell. BE 3-8808. (25)

MEAT MARKET WITH BUILDING Good established business. Owner selling on account of illness. Priced for quick sale. Phone HI 7-0445. (25)

slušal Zbiškovo glas, a ga ni mogel poklicati... Hej!... Ne morem od solza!... Bog je storil čudež, da ste ga našli, in zato menim, da naredi še večjega, četudi ga prosijo zanj moje nevedne in grešne ustnice."

"Kaj je še povedal Zbiško in kam je šel?" je vprašal Matko.

"Govoril je takole: 'Vem, da je bila Danuška v ščitnu, toda oni so jo ugrabili ali umorili ali odpeljali. To je storil stari von Lowe,' je dejal, 'in kakor mi Bog pomaga, prej ne počijem, dokler ga ne dobim.'"

"Tako je torej povedal? Gotovo je odšel k vzhodnim komturjem, ali tam je sedaj vojna?"

"Vedel je, da je vojna, in zato je krenil h knezu Vitoldu. Rekel je, da prej doseže kaj proti križarjem z njegovo kakor s kraljevo pomočjo."

"H knezu Vitoldu?" je zaklical Matko in vstal.

Potem se je obrnil k Jagienki:

"Vidiš, kaj je razum! Nisem mar povedal tega? Prekoval sem natanko, da nam bo treba iti k Vitoldu..."

"Zbiško je imel upanje," se je oglasil duhovnik Kaleb, "da je oglasil duhovnik Kaleb, 'da Vitold vpade v Prusijo in bo oblegel tamonje gradove.'"

"Ako mu dajo časa, tega ne opusti," je odgovoril Matko. "No! Hvala Bogu, vsaj vemo, kje naj iščemo Zbiška."

"Torej moramo takoj odričniti!" je rekla Jagienka.

"Tiho!" je zaklical Matko. "Ne spodobi se, da se otroci vmešavajo."

Rekši jo je pomenljivo pogledal, kakor bi jo hotel spomniti, da je oproda, ona pa je razumela in umolknila. Matko je za hip pomislil in

TA JE PA MOČNA! — Mlada Newyorčanka nese veliko piramido. Po velikosti sodeč mora biti težka, dejansko pa ni, ker je izdelana iz gobaste gume.

dejal:

"Sedaj pa že najdemo Zbiška, gotovo ne bo drugje kakor ob strani kneza Vitolda, toda treba bi bilo enkrat vedeti, ali ima še na tem svetu kaj iskati razen tistih križarskih buč, ki jih je obljubil?"

"A kako boste to zvedeli?" je vprašal duhovnik Kaleb. "Ako bi vedel, da se je oni ščitenski duhovnik že vrnil s sinode, bi ga hotel videti," je odgovoril Matko. "Imam Lichtensteinovo pismo in lahko varno grem v ščitno."

"Saj to ni bila sinoda, ampak samo svet," je odgovoril duhovnik Kaleb, "in duhovnik se je moral že davno vrniti."

"Dobro. Ostalo prepustite moji glavi... Vzamem s seboj Hlavo in dva dečka z bojnimi konji za vsak primer — in pojdem."

"A potem k Zbišku?" je vprašala Jagienka.

"A potem k Zbišku, toda medtem ostanem ti tu in boš čakala, dokler se ne vrnem iz ščitne. Mislim, da se ne zamudim več kakor tri ali štiri dni. Trde so moje kosti in trud ni nič novega zame. Poprej pa vas, oče Kaleb poprosim le še za pismo za ščitenskega duhovnika. Laže mi bo verjel, ako mu pokažem vaš list... saj je med duhovniki vedno večje zaupanje."

"Ljudje govorijo dobro o tistem duhovniku," je rekel oče Kaleb. "In če kdo kaj ve, ve on."

In zvečer je pripravil pismo, a zjutraj, preden je sonce vzšlo, starega Matka ni bilo več v Spihovu.

XII

Jurand se je zbudil iz dolgega sna v navzočnosti duhovnika Kaleba. Ker je v spanju pozabil, kaj se je z njim zgodilo, in ni vedel, kje je, je začel tipati po postelji in steni, ob kateri je stala postelja. Toda duhovnik Kaleb ga je objel in jokaje od ginjenja je začel govoriti:

"Saj sem jaz! Ti si v Spi-

hovu! Brat Jurand! Bog te je skušal... toda sedaj si med svojimi... Dobri ljudje so te pripeljali... Brat Jurand! Brat!..."

In pritisnil ga je na prsi, mu začel poljubovati čelo, prazne oči in ga zopet pritiskal na prsi in zopet poljuboval, on pa je bil spočetka kakor omamljen in se je zdelo, da ne razume ničesar; naposled si je začel tipati čelo in glavo, kakor bi hotel odgnati in razpršiti težke oblake sna in omamljenosti.

GRDINOVA
POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd.

1053 East 62nd Street

KENmore 1-6300

HENDERSON 1-2688

Grdina trgovina s pohištvo — 15301 Waterloo Road

KENmore 1-1235

GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

1882

1964

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je dne 5. januarja umrl naš predobri soprog, oče, stari in prastari oče in tast

Anton Krall

Ljubljeni pokojnik je bil rojen dne 17. januarja 1882 v vasi Dob, župnija St. Vid pri Stični na Dolenjskem. Tam žaluje za njim več daljnih sorodnikov.

Pokopali smo ga dne 8. januarja 1964. Iz železovega pogrebnege zavoda na 458 E. 152 St. smo ga v pogrebem sprevodu prepeljali v cerkev Marije Vnebovzete na Holmes Ave. in od tam na pokopališče Kalvarijo. Rev. Matt A. Jager je daroval slovesno pogrebno sv. mašo, asistiral pa sta mu Rev. Joseph Godina in Rev. Anthony Rebol. Sv. maši in žalnim slovesnostim je prisostvoval tudi Rev. Joseph Varga. Župnik Rev. Jager je vodil vse žalne slovesnosti v cerkvi, Rev. Godina pa spremljal pokojnika na pokopališče in opravil svete obrede in molitve za večno srečo pokojnikove duše predno smo zemске ostanke položili v grob, da tam čakajo Vstajenja.

Najlepše se zahvalimo vsem častitim gospodom duhovnikom. Župniku, Rev. Matt A. Jager, smo hvaležni za molitev sv. rožnega venca v pogrebem zavodu, za daritev slovesne pogrebne sv. maše in žalne slovesnosti v cerkvi. Rev. Godini se zahvalimo za asistenco pri sv. maši, za spremstvo na pokopališče, za molitve ob grobu in za vso drugo veliko duhovno pomoč in tolažbo. Med boleznijo je pokojnega pogosto obiskoval na domu, redno vsak prvi petek mu je donasal sv. obhajilo in v zadnji uri je prihitel, da mu je podelil sv. poslednje olje. Rev. Rebolu hvala za asistenco pri pogrebnih sv. maši. Rev. Joseph Varga naj prejme toplo zahvalo za vse pogoste obiske pri bolniku na domu, za molitve v pogrebem zavodu in za udeležbo pri pogrebnih sv. maši.

Iskrena hvala društvu Kras št. 8 SDZ in društvu Sv. Janez Krstnik št. 71 ABZ. Zastopnika društev sta se v pogreb. zavodu ganljivo poslovila od pokojnega očeta. Člani obeh društev so nosili krsto. Vsako društvo je poklonilo krasen venec in številni člani obeh društev so spremljali pokojnika na njegovi poslednji zemeljski poti ali pa so prišli v pogrebni zavod, da ga pokropijo in se od njega poslovijo. Za vse smo jim od srca hvaležni.

Dobri Bog naj povrne vsem, ki so dali za sv. maše in druge dobre namene v počastitev pokojnega, vsem, ki so darovali cvetje in vence ter vsem, ki so dali na razpolago avtomobile za pogrebni sprevod.

Prav lepa hvala vsem, ki so prišli pokojnega očeta kropiti, vsem, ki so se udeležili pogrebne sv. maše in pogrebni slovesnosti na pokopališču, vsem, ki so nam osebno ali pismeno izrazili svoje sožalje.

Razposlali smo zahvalne kartice in spominske podobice vsem, kolikor smo le imeli naslove. Če bi pomotoma kdo ne bil dobil naše posebne zahvale, prosimo oproščenja. S to javno, skupno zahvalo pa želimo izreči našo prisrčno hvaležnost prav vsem, ki so kakorkoli počastili pokojnega očeta in mu ob slovesu izkazali svojo ljubezen in spoštovanje, ter vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da so bile pogrebne slovesnosti tako ganljivo lepe.

Želeto pogrebni zavod je skrbel za pogrebne priprave in odlično vodil pogrebni sprevod. Za ljubeznivo in dovršeno postrežbo naj prejme našo posebno zahvalo.

Naš predobri oče naj v miru počiva in večna luč naj mu sveči.

Ti, o Jezus naš premili, zlij na dušo Rešnje Kri! Ti dobrotno se ga usmili, raj nebeški mu odpri.

Žalujoči:

soproga MARY, roj. NOSSE;

hčere: MRS. MARIAN STRUNA, MRS. ANN ZUPANČIC in MRS. ALICE INTIHAR;

sinova: ANTHONY in EDWARD;

zet STANLEY, snahi ANDIE in ANN

vnuki in vnukinje, pravnuki in pravnukinje.

Cleveland, 5. februarja 1964.

The ILLUMINATING Company
An investor-owned Company Serving The Best Location in the Nation

TA MESEC BREZPLAČNA NAPELJAVA

Tekom meseca februarja nudimo brezplačno napeljavo žice za vse nove električne sušilnike, kupljene in instalirane v enodružinskih hišah, katere imajo tok od Illuminating Company. Oglasite se pri vašem prodajalcu električnih aparatov še DANES.

Vsi avtomatični sušilniki perila so električni.

Nekateri so bolj električni, kot drugi.

Ti se imenujejo brezplamni električni sušilniki.

Ti stanejo \$30 manj od povprečja.

Res je to. Primerjajte lastnosti novih električnih sušilnikov drugo za drugo. Ugotovili boste, da stanejo **brezplamni** električni sušilniki povprečno \$30 manj že pri nakupu! Potem prihranite tudi drugje. Pri instalaciji brezplamnega električnega sušilnika potrebujete en sam priključek. Ima manj delov za obrabo. Snažna, žareča električna vročina varuje in osvežuje vse vaše perilo, posuši vse varno, mehko v nekaj minutah! In še nekaj: povprečna družina lahko posuši vse perilo električno za približno \$1.88 na mesec! Poleg tega imate posebno jamstvo povrnitve denarja, če niste popolnoma zadovoljni z brezplamnim električnim sušilnikom. Za pojasnila kličite The Illuminating Company, 623-1350, Extension 881.